

Wayeera' – Genesis 18:1 – 22:24

Aliyah 1 – Genesis 18:1 – 18:14

In deze *parashah* lezen we op het eerste oog een heel **grappig** verhaal. Er gebeuren allerlei zaken die je niet verwacht. Ten eerste staan er op het heetst van de dag ineens drie mannen bij Abrahams tent. Abraham heeft ze niet aan zien komen, want ze staan al bij hem, als hij zijn ogen opheft. We zien Abraham hier wakker schrikken uit zijn middagdutje, in de schaduw van zijn tent. In die streek verwacht niemand immers op het heetst van de dag reizigers.

Vervolgens zien we de 100-jarige Abraham zijn tent uitrennen en neerbuigen voor de bezoekers. En even later rent hij naar zijn runderen toe. Vanwaar deze haast op zijn leeftijd? Wel, de mannen lijken namelijk aan zijn tent voorbij te willen gaan. Abraham moet hen overhalen om te blijven. Dit doet hij door te zeggen dat hij *een beetje* water en een *stukje* brood zal halen. Ook mogen ze wel even tegen de boom leunen. Daarna mogen ze weer **verdergaan** ('avar), want daarvoor kwamen ze immers langs ('avar) zijn tent. Het grappige is dat Abraham prompt daarop een uitgebreide maaltijd laat maken, met koeken van zo'n 20 liter meel, met een geslacht kalf en met boter en melk (in plaats van water). Abraham doet precies zoals wij ook wel eens doen, als we anderen proberen over te halen om te blijven eten door te zeggen: 'eet toch een klein hapje mee...' om vervolgens een uitgebreide maaltijd op tafel te zetten.

De eerste les die we hieruit kunnen trekken is het grote belang van **gastvrijheid** in de Bijbel. Abraham rent op zijn 100ste nog heen en weer om drie vermoeide reizigers onderdak te bieden. Deze geschiedenis doet ons denken aan Hebreëen 13:2, waar staat geschreven: *Vergeet de gastvrijheid niet, want hierdoor hebben sommigen zonder het te weten engelen onderdak geboden.* Wees dus, als het enigszins mogelijk is, bereid om anderen gastvrij te ontvangen bij je thuis. Daar zal je in gezegend worden.

De tweede les die we uit deze geschiedenis kunnen leren is het belang van het **dienen**. Abraham zorgt niet alleen voor voedsel, maar hij zorgt ook dat de voeten van de drie mannen gewassen kunnen worden. Abraham wijst hiermee vooruit naar Yeshua, die vlak voor zijn lijden en sterven de voeten van zijn leerlingen heeft gewassen. We kunnen dit lezen in Johannes 13. Yeshua vervulde als Heer de taak van een slaaf. Hiermee wilde Hij zijn leerlingen leren dat zij elkaar moesten dienen. De één is niet meer dan de ander. Nee, we worden opgeroepen om de minste te zijn en onszelf dienend op te stellen naar anderen. Soms ook eens de minder leuke en gewaardeerde klusjes te doen voor anderen.

Genesis 18 laat ons ook zien dat God in mensengedaante kan verschijnen. Hij verschijnt lang niet altijd in zijn glorie, maar vaak juist in een vermoeide en **uitgeputte mensengedaante**. Zijn ultieme verschijning in Yeshua was er dan ook één van vermoeidheid, lijden en uitputting. Hij was de lijdende knecht uit Jesaja 53. En Hij verschijnt nog steeds in vermoeide en uitgeputte mensen. Bij het laatste oordeel zal

Yeshua namelijk vragen wat wij met **zijn broeders** (de Joden in eerste plaats en daarna zijn gelovige volgelingen uit de volken) hebben gedaan. Hebben we hen te eten en te drinken gegeven? Hebben we hen gastvrij onthaald? Want als we dat gedaan hebben, dan hebben we dat aan Yeshua zelf gedaan. Hij verschijnt in de gedaante van vermoeide vreemdelingen.

Een andere les, die we hier kunnen leren, is dat God aanvankelijk aan Abraham voorbij wilde gaan. **God dringt zich niet aan ons op**. Hij trekt juist bij tijden aan ons voorbij, om te testen wat er in ons hart leeft. Hij wil dat we naar Hem toe rennen en Hem, met alles wat in ons is, smeken om bij ons te komen. Zo belooft God ook aan Mozes om zijn heerlijkheid aan hem voorbij te laten trekken ('avar').¹ Mozes mag God daarbij op de rug zien. God zal niet blijven staan. Maar Mozes smeekt in Exodus 33 wel hartstochtelijk of God met het volk mee wil trekken. Want zonder Gods aanwezigheid wordt het niets. Zo wil God dat wij Hem **met passie smeken** om bij ons te zijn en te blijven.

We lezen dat Abraham grote haast had, toen de drie bezoekers bij hem arriveerden. Toch zou je zeggen, vanwaar zoveel haast? **Haast** is meestal geen goed teken. God houdt immers alles in zijn hand en Hij is altijd ruim op tijd. Haast en drukte zorgt vaak juist voor afleiding van waar het werkelijk om draait in het leven. Maar in deze geschiedenis is de haast wel op zijn plek. Abraham haast zich namelijk met alle praktische zaken en om het zijn gasten gemakkelijk te maken, zodat ze zich snel comfortabel zullen voelen en zodat ze nog tijd over houden voor een gesprek. Zijn aandacht gaat niet zozeer uit naar al dat eten, maar naar een **inhoudelijke ontmoeting** met zijn gasten. Daar wil hij aandacht en tijd voor vrijmaken.

Herinnert u zich dat Yeshua eens bij Maria en Martha op bezoek was? Terwijl Maria aan de voeten van Yeshua zat te luisteren, was Martha druk met de bediening. Op een gegeven moment vraagt Martha aan Yeshua of Hij het zich niet aantrekt dat Maria de bediening helemaal aan haar overlaat. En dan antwoordt Yeshua: 'Martha, Martha, u bent bezorgd en maakt u druk over veel dingen. Slechts één ding is nodig. Maria heeft het goede deel uitgekozen, dat niet van haar zal worden afgenomen.'² Yeshua zegt hiermee niet dat bediening van gasten verkeerd is. De gastvrijheid werd juist heel hoog gewaardeerd. En er bestaat zelfs een speciale gave van het dienen.³ Maar uiteindelijk gaat het **dienen** over de **tijdelijke zaken** en het **luisteren** naar Yeshua over de **eeuwige zaken**. In het dienen mag best wel gehaast worden, met het oog op de ontmoeting zelf.

De Heer doet een bijzondere belofte aan Abraham. Sara zal zwanger worden en een zoon baren. Nu was Abraham al 100 jaar en Sara 90 jaar, dus is dit een nogal wonderlijke belofte. Het is dan ook niet verwonderlijk dat Sara moet **lachen**⁴, als ze dat hoort vanuit de tent. Ze ziet het al helemaal voor zich: op deze leeftijd nog seksuele omgang hebben...

¹ Ex. 33:22

² Luk. 10:38-42

³ Rom. 12:7

⁴ De naam van hun zoon *Yitschak* betekent 'lachen'. Hier klinkt een lach van ongeloof. Maar later lacht Sara ook van blijdschap (Gen. 21:6-7) en lacht Ishmaël om te spotten met Izak (Gen. 21:9).

Deze geschiedenis is niet ten nadele van Sara opgeschreven, want Abraham lachte ook, toen hij deze boodschap voor de eerste keer hoorde. Dat blijkt uit Genesis 17:17. Ook Abraham dacht aan kinderen, die uit seksuele omgang geboren worden. Hij stelde aan God voor om zijn zoon Ishmaël als beloofde zoon te nemen.⁵ Zo zien we hier dat zowel Abraham als Sara op een **natuurlijke** wijze denken. Ze hebben geen oog voor de bovennatuurlijke of geestelijke mogelijkheden bij God.

Ook Maria, de moeder van Yeshua, heeft zich dezelfde vraag gesteld. Toen de engel haar vertelde dat ze zwanger zou worden en een zoon zou baren, zei ze tegen de engel: *hoe zal dat mogelijk zijn, aangezien ik geen gemeenschap heb met een man?*⁶ En ook Zacharias heeft getwijfeld over de geboorte van Johannes, omdat hij en zijn vrouw op hoge leeftijd waren gekomen.⁷ Dit is kennelijk een heel normale reactie van mensen op de bovennatuurlijke beloftes van God. We denken van nature op menselijke wijze.

Al deze **bovennatuurlijke geboortes** onderstrepen het belang van de geboorte van **Yeshua**. Met de geboorte van Yeshua wordt het geheim van deze zaken onthuld. De engel vertelt namelijk aan Maria hoe het kan, dat haar kindje geboren zal worden, zonder seksuele omgang. Ze zal namelijk door de Heilige Geest overschaduw worden. En Gods kracht zal over haar komen. De **Heilige Geest** is het geheim. Die zorgt ervoor dat er bovennatuurlijke dingen kunnen gebeuren.

Nu werd er in lichamelijke zin maar één Zoon van God geboren en dat was Yeshua. Maar ook wij worden in geestelijk opzicht als kinderen van God geboren. Als we in Yeshua geloven worden we opnieuw geboren. Ook hier is de eerste menselijke reactie er eentje van verbazing. Nicodemus vraagt aan Yeshua hoe een mens dan weer in de baarmoeder van zijn moeder gestopt kan worden om opnieuw geboren te worden. Maar Yeshua antwoordt hem dat een mens opnieuw geboren moet worden uit water en Geest.⁸ Door de doop met water en de vervulling met de Heilige Geest. Het gaat hier niet om een lichamelijke geboorte, maar om een **geestelijke geboorte**.⁹

De Heer geeft een prachtig antwoord op het lachen van Sara: *Zou voor de Heer iets te wonderlijk zijn?* Hiermee laat Hij zijn bovennatuurlijke autoriteit zien. Hij kan alles, ook zaken die wij niet voor mogelijk houden. De Heer vraagt Abraham en Sara hiermee om boven het natuurlijke uit te denken. Hij wil hen **geloof** geven, zodat ze op zijn woorden vertrouwen. Hoeveel geloof heb je dan nodig om wonderen te zien gebeuren? Yeshua heeft eens gezegd dat het geloof, zo klein als een **mosterdzaadje**, genoeg is om demonen uit te drijven en zieken te genezen.¹⁰

⁵ Gen. 17:18-21

⁶ Luk. 1:34

⁷ Luk. 1:18

⁸ Joh. 3:3-8

⁹ Deze geestelijke wedergeboorte vindt al op aarde plaats, maar wordt pas ten volle zichtbaar met de wederkomst van Yeshua. Dan zullen wij met ons geestelijke, verheerlijkte lichaam opgewekt worden uit de dood. Vanaf dat moment zijn we onsterfelijk en zoals de engelen in de hemel. Zie 1 Korinthe 15:44-54 en Matth. 22:30.

¹⁰ Matth. 17:16-20

Als we in Yeshua geloven mogen we ook het bovennatuurlijke verwachten. Hij heeft meermalen duidelijk gemaakt dat er grote **wonderen en tekenen** met zijn volgelingen mee zouden komen.¹¹ Voor God is niets te wonderlijk. We geloven in een wonderwerkende Yeshua! Zoals we zagen is de natuurlijke reactie van mensen er eentje van ongelof. Van nature komen we geloof tekort. Des te mooier is het om te lezen dat **geloof** ook een **gave van de Heilige Geest** is.¹² Hij kan ons geloof schenken, als we God daarom vragen. We worden opgeroepen om ons naar deze gave van geloof uit te strekken.¹³

We horen in het vers net na onze *parashah*, dat Sara eerst nog probeert te verdoezelen dat ze gelachen heeft. Dit doet ze uit angst. Laatst wees Martijn Piet van de LEG in Aalsmeer erop dat **liegen** vaak door twee motivaties ingegeven wordt: **angst of trots**. We zijn bang voor de gevolgen, als we de waarheid spreken. Of we zijn zo trots dat we het wel denken te kunnen maken om leugens te verkopen. Sara werd door angst tot leugens gedreven. Maar God kun je natuurlijk niet om de tuin leiden. Hij sprak simpelweg: *Nee, u hebt wél gelachen*.

Liegen tegen God kan ook minder fortuinlijk uitpakken. In het Nieuwe Testament lezen we over Ananias en Saffira. Zij verkopen een stuk grond en geven een deel van de opbrengst aan de gemeente van Yeshua, terwijl zij doen voorkomen alsof zij de volle 100 procent aan de gemeente hebben gegeven. Zodra Petrus de leugen ontmaskert en zegt dat zij tegen de Heilige Geest hebben gelogen, **vallen zij dood neer**.¹⁴ Waarom wordt hier niet simpelweg gesproken dat zij gelogen hadden? Waarom zo'n zware straf? Zou het kunnen zijn, omdat hier niet uit angst, maar uit trots gelogen werd? Dachten zij de Geest van God wel om de tuin te kunnen leiden? Een sterke waarschuwing is het wel, om ten allen tijde de **waarheid** te spreken.

Welke lessen hebben we nu geleerd voor het leven?

1. Vergeet de **gastvrijheid** niet
2. **Dien** de ander in nederigheid
3. Draag **zorg** voor de broeders en zusters van Yeshua
4. **Smee** God met passie om niet aan ons voorbij te gaan
5. Richt je niet teveel op praktische zaken, maar juist op het **luisteren naar God**
6. **Verwacht het bovennatuurlijke**
7. Vraag of de Heilige Geest je de **gave van geloof** wil schenken
8. Spreek ten allen tijde de **waarheid**, zeker tegen God

¹¹ Matt. 10:7-8, Mark. 16:17-18, Luk. 10:17-20, Joh. 14:12

¹² 1 Kor. 12:9

¹³ 1 Kor. 12:31

¹⁴ Hand. 5